

SPORDILEHT

EESTI SPORDI KESKLIIDU HÄÄLEKANDJA

Toimetus ja tallus: Tallinn, Lai t. 39/41. Postkast 70. Telefon 9-28. ☒ Tellimise hind: aasta peale 700 marka, kuu peale 60 marka.
Eesti Spordileht ilmub iga neljapäev.

VII. aastakäik.

Reedel, 24. septembril 1926. a.

VII. aastakäik.

Läti esmakordselt võidetud.

1:0 on liiga väike tagajärg eestlaste ülekaalu märkimiseks. Pikaldase eduriviga oleks võinud aga veel hullematki juhtuda.

Viies maavõistlus

tänavu ja viies maavõistlus Lätiga, mis ühtlasi pidi jalgpalli tänavuste rahvusvaheliste suhete lõpetamist tähendama, oli meie jalgpallirahva poolt kõige pinevamalt oodatud sündmus. Kaalul oli kaks aastat kipitanud kaotusele revanši andmine, mida loodeti kaotusest suurema väravaarvuga tasuda võivat. Revanši anti, kuid bilanssi jäi püsima üheväravaline saldo lätlaste heaks, mis nüüd arvudes 6:5 väljendub.

Võistlused on seni peetud järgm. tähtpäevadel: 24. septembril 1922., Riias, 1:1 (0:1); 24. juulil 1923., Tallinnas, 1:1 (1:0); 18. oktoobril 1924., Riias, 0:2 (0:2); 26. augustil 1925., Tallinnas, 2:2 (0:2).

Läinud aastal saavutas Eesti õnnelikult

Baltiriikide meistri tiitli,

mängides viigi 0:0 Poolaga, võites Soomet 2:0, Leedut 1:0 ja viigistades Lätiga 2:2. Et selkorral ainult õnnega tegemist oli, on selge ja sarnase tiitli kaitsemine Eestile pidi üle jõu käivaks muutuma.

Nii ongi lugu, et Eesti tänavu üldiselt paremat mängu eelmisest aastast on näidanud, kuid oma võidupalmid on pidanud loovutama Poolale, kes Eestit lõi 2:0 ja Soomet 7:1. Ka teisele kohale on Eestil raske pretendeerida, kuna seal nabi paremusega Soome asub, kes Lätit suurema väravaarvuga lõi kui Eesti (4:1). Ainult Läti-Leedu-Eesti kolmikkoonduse hulgas võime tänavu esikohaga hiilgada.

Viini juut Zwicker,

kel muuseas austav ülesanne ees seisab, Tsheho-Slovakkia-Itaalia maavõistlust lähemal ajal juhtida, ja vilemehena parimate hulka kuulub, keda eestlased tunda saanud, nägi väljal meeskondi järgmistes koosseisudes:

Eesti: Tipner; Liivar — Einmann; Kaljot — Rein — Kaarmann; Paal — Pihlak — Ellmann — Joll — Üpraus.

Läti: Jurgens; Lazdinsh — Gravelis; Roze — Stantshiks — Varakajs; Timpers — Taurinsh — Sheibels — Pavlovs — Pladde.

Ülemine pilt: Eesti meeskond. Seisavad vasakult: Rutopöld, Paal, Kaljot, Pihlak, Liivar, Einmann, Kaarmann, Rein, Üpraus, Väli, Visman. Kükitavad: Lass, Joll, Tipner, Ellmann, Kallaste, Lello. Alumine pilt: Läti meeskond. Vasakult: Jurgens, Varakajs, Lazdinsh, Timpers, Pavlovs, Stantshiks, Taurinsh, Roze, Sheibels, Gravelis, Pladde.

Armijas sporta klubs'i väljale oli mänguks kogunud üle 4000 pealtvaataja, teiste hulgas ka Eesti saadik J. Seljamaa. Väli ise halb, kohati rohi täiesti kulunud, künkeline ja hobuse sõnnikuga (!) tasandatud, kuhu jalg vahel üle poia vajuks.

Mängu algus on määratud kell 4, kuid meeskonnad ilmuvad väljale veerandtunnilise hilinemisega. Tervituste

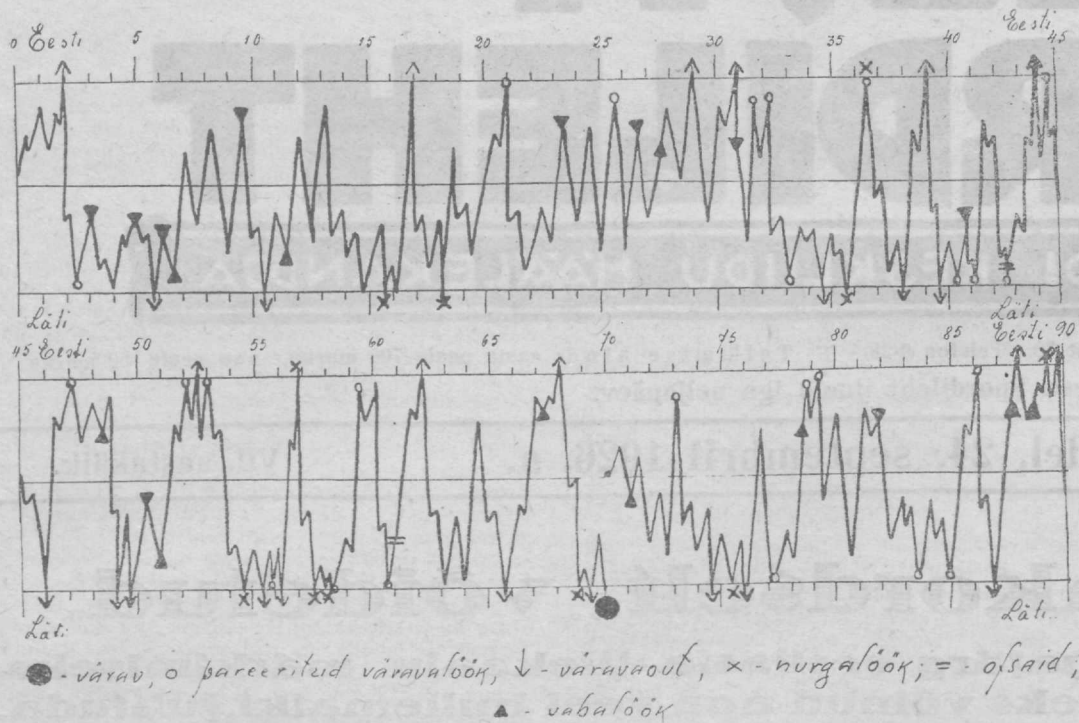
vahetamine, loosimine ja pildistamine võtab ka aega, nii et kell 4.21 min. alles

Läti alglöögi

tegemisele võib asuda, mille järel kohe kisakooride orkaan valla pääseb. See matab kohati täiesti vahekohtuniku vile ja ka sõjaväe orkestri muusika, kes mähedaid valsse publiku närvide rahustamiseks püüab pakkuda.

Eesti - Läti.

(1. lehekülje järg.)

Eesti-Läti maavõistluse käik graafiliselt.

Lätlased alustavad kohe suure hälluga, mis aga kahe minuti järel möödub ja eestlaste rafineeritumale mängule maad annab.

Pall kandub ladusalt Läti karistusalani, kuid seal tuleb lööjatest puudus, tunkakse

* liiga suurt aukartust

võrgust piiratud mulgu vastu, kõheldakse, nokutatakse ja kui viimaks löögile sõandatakse asuda, siis tehakse seda pahandava lambipalavikuga, ilma et oma tegevuse üle suudetaks kontrolli pidada.

Nii teeb üpraus 4. min. kena tsenderduse, kuid Joll saadab ta pealöögiga keskväljale, kust ta juba edasi toimetatakse. 5. min. lööb Pihlak vabalöögi järel lähedalt toorelt üle ja 11. min. väravaeelsest rabelemisest samuti.

14. min. päästab Gravelis löögivalmis palli Ellmannil võrgu ees jalalt. Oss murrab korduvalt suure hõlpsusega läbi ja valmistab rea kardetavaid momente, kus Pihlak jälle möödapõrutamisega lahendab. Suure eksituse teeb ka Rein, söötes Läti värava alt palli Timpersile tagasi, kes peaaegu oleks sellega üle terve välja Eesti väravasse jooksnud, ainult viimastel sammudel ise komistades ja palli outi pillates.

Edasi tehakse

Pihlakale karistusala foul,

millest mees sirukile prantsatab, kuid vahekohtunik on otsustanud nähtavasti 11 mtr. lööke mitte anda ja laseb vile vaikida. Muidu on ta aga juba rohkelt vabalööke eestlaste kasuks lätlaste nügimise ja seljasratsutamise eest annud.

21. min. on Pavlovsil läbimurdest jõuline väravalöök, mille Tipner rahulikult püüab. 34. min. teeb Pihlak suurepärase half-volley, mis otse vilistades napilt üle Läti põikpuu lendab.

35. min. on

Jurgens värava ees pikali,

pall käib käest kätte, löömiseks mahti saamata, kuni see viimaks kornersisse päästetakse.

Eestlased on ülekaalus, kuid nad peavad seda täiesti loomulikuks, endastmõistetavaks, et tegutsemisega sugugi ei ruttata (aega küll!) ja õige kiretult minutid vedelavõitu pressis mööduvad.

Lätlased pingutavad endid viimaseni, et üksikute läbimurretega mingit shanssi saavutada. Enamuses lahendab siis Einmann, kuid vahel tuleb ka Tipneril räkenduda, narritades vastaseid ja hirvitades neile.

41. min. kaotab Jurgens palli, Oss on juba valmis seda võrku saatma, kuid viimasel hetkel võidab veel Jurgens selle tagasi. 43. min. pressivad üpras — Joll ühisel jõul

Jurgensi palliga võrku,

kuid samal momendil kõlab ka vahekohtuniku vile, kes olukorras ofsaidi on leidnud. Nurgalöökidega 3:1 Eesti kasuks lõpeb esimene poolaeg, kuigi ka kaheks väravaks vähemalt kindlasti on võimalusi olnud.

Teine poolaeg pakub vahelduvamat mängu, kusjuures

lätlased hädaohtlikumad

on ja eestlastel nähtavasti väsimus enast jälle tunda annab. Kaunis väravashanss on kohe esimesel minutil, kus Pihlak dribblinguga teed lõhub, siis palli edasivedamiseks üprausile annab ja see palli puhtaks sisselöömiseks Jollile seab. See põrutab ka tugevalt, kuid pall tõuseb lennul üle põikpuu.

50. min. veab Pihlak kuni väravani välja, kus Jurgens jalalt võtab. Sama vägitegu tuleb Tipneril 53. min. Sheibelsile näidata, kes väleda dribblinguga alatiht Reinist läbi läheb ja kaitsjate vahelgi kardetavaid tuurisid viskab.

57. min. on

terve rida Läti forvardeid

sattunud katmatult meie värava ette. Õnneks teeb Pavlovs niivõrd nõrga löögi, et seda suudetakse kornersisse juhtida.

58. min. on Jollil kuldne värava või-

malus, pealöök mahub siiski parajasti Jurgensile kaenlasse. 60. min. päästab Tipner väleda Pladde eest. 66. min. mängib Pihlak Jollile puhta löögishansi, see läheb aga saatuslikult jälle teisepoole posti, mille järel mees isegi peast kinni haarab.

70. minut

on viimaks Lätile saatuslik. Paali tsenderdus langeb pealetormava vasaku tiiva kohale, kus palli tõrjumisele Lazdinsh asub. Ta pealööki segab aga ka väljajooksnud Jurgens ja pall hüppab tiirutades uuesti üles. Õigel kohal on Ellmann, kes kaine pilguga kord võitlusvälja üle vaatab, siis jalga näib tahtvat löögiks kasutada, kuid palli langemisel selle elegantselt kaarega üle tagasijooksu Jurgensi pea võrku juhüb.

1:0. Lööök oli niivõrd mõõdetult värava ülemisse nurka antud, et tema püüdmiseks mingit võimalust ei jäänud.

Kuna lätlased olid nähtavasti juba oma võidusse uskuma hakanud,

mõjus värav masendavalt,

minutit viis on nad täiesti halvatud, kiskooridki vaikivad ja ei leia kuni mängu lõpuni enam sobivat nooti. 75. min. puudub juuksekarva võrra, et Ellmanni pealelöögist seisuks 2:0 ei kerki.

Viimane veerandtund

kuulub siiski lätlastele, kes kõike kaalule pannes, poolkaitset ja kaitsjaidki ette tuues, püüavad viigini võidelda. Olukorraga tõsiseks pidades ja nähtavasti moraalselt langedes, teeb ka Eesti kapten Rein korralduse edurivi tagasitõmbamiseks kaitsesse, mis välispidiselt siiski head muljet ei jätnud.

76. min. on Tipner pikali, jõuline löök prahvatab üle värava, 86. min. võtab Tipner Pavlovsilt jalalt ja 89. min. kougib Joll peaga palli nurgast välja, mis juba täiesti väravana lõhnas.

Nurgalööke andis teine poolaeg 5:2 Eesti kasuks.

Vabalööke oli eestlastel ja lätlastel võrdselt kasutada 10, ofsaidi jäid meie mehed 2 korda. Tipneril tuli palli tõrjuda 14 korda, Jurgensil 11. Väravast löid eestlased mööda 16 korda, lätlased 11 korda. Eestlased valitsesid palli umbes 50 minutit, lätlased 30 min, kuna 10 minutit keskväljal kulus.

Kokkuvõttes

oli mäng eestlastele märksa kergem Helsingi matshist. Ta oli ka tempolt loium ja huvivaesem. Edurivi oli meeskonna nõrgem osa, nagu sealgi. Üpraus ja Ellmann olid tõusnud, Paal, Pihlak langenud, Joll nõrk endiselt.

Poolkaitse ei suutnud väledaid Läti ääri hästi taltsutada ja hoidis enese päästmiseks liiga taha, millest tühjajad kohad väljal tekkisid. Einmann oli vast üle välja parim, tema järgmised Tipner ja Liivar.

Lätlased mängisid lihtsamalt, kuid tulisemalt ja näitasid, et vähema oskusega hea tahtmise juures võib palju saavutada. Edaspidi peaks meie meestegi valikul lätlaste vastu kiirust väga tähtsaks faktoriks hindama, muidu võib suur ülekaal väljamängus täiesti tulutult kaduma minna.

Kilde Riias.

Nurgalöök Läti värava all. Ossi löödud palli lööb Lazdinsh peaga maha. Tema seljataga Jurgens, Joll, Stantshiks. Käed puu-as seisab Gravelis. Siis on näha Sheibels, Pihlak ja Timpers.

Kuigi Läti raudteevalitsuse vastutulematuse tõttu turistide ühingu ekskursioon Riiga nurja läks, kogus ometigi kena grupp kodumaalasi jällegi maavõistlusele. Kaasavõetud grammofon aitas reisiigavust peletada ja hotell Kommerzsis, mis muutus Eesti asunduseks Läti pealinnas, kõlasid vapralt hommikust õhtuni modernimad foxid.

On juba varemgi Riia räpasust märgitud, nüüd veendusid selles uuesti huvireislased, kes kuidagi hotellis, mis peab paremate liiki kuuluma, ei suutnud ennast kodusena tunda. Lutikate promenaadid seintel olid harilikud, samuti prügi ja tolmunikud nurkades, kuid ka veeklaasid ja käterätid olid sarnase välimusega, et nad võimalikult vähesele kasutamisele meelitasid. Kuigi Riia peaks geograafiliselt Euroopale lähemal asuma, näib seda Tallinn ometigi tegelikult enam olevat.

Esimesel õhtul pakuti meie jalgpallimeestele nautimiseks Läti rahvuslikus ooperis Mignon, kus nimiosas esines eestlanna Amanda Rebane. Ligi neljatunniline lätikeele kuulamine oli kõvaks katseks meie jalgpallimeeste kunstimeelele. Peab siiski tähendama, et mehed selle katse vapralt vastu pidasid, ainult vähesel kippus nagu haigutusteks lõpupoole venima. Kandvamaks osaks oli seejuures muusika, mille juhtimine seisis Teodor Reitersi tunnustatud taktipulga all. Häälematerjal laval tundus kahvatuna, mõni kandvamatest jõududest ei saaks isegi palju näit. Kurnimi ees uhkustada, olgugi, et kuuldavasti Läti kultuurkapitali kulul ennast Itaalias arendamas käinud.

Prevaleerivad värvid ikka roheline-punane, mis pikapeale silma tüütavad ja seda liiga rõhutatud rahvuslikkust kiruma panevad. Kui veel dekoratsioonide primitiivsust ja liikumise kohmakust laval märkida, ei saa vist pakutut liiga kõrgelt hinnata, olgugi, et Eesti kunstikriitikud on suure paatosega sellest eldoraadost kõnelenud.

Ooperi sisemus on rohkelt kassikullastatud barokk, kuid fuajeed tuletasid väga provintsitsirkuse eesruume meele, kitsad ja räpased. Einelauas all olid aga taldre-

kutele pandud veekringlid ja kui neile lisaks veel limonaadi võtta, siis oli sellega ooperipuhveti menüü lõpetatud.

Lätlased ei ole spordirahvas, vähemalt riialased mitte. Nad ei osanud aru saada näit., kuidas võisid Eesti pealtvaatajad aplodeerida rootslastele, kui need Tallinnas 7:1 võitsid. Kui eestlased Riias löid maavõistluse värava, vaikkis momentaalselt pasunate, vilede, suupillide ja ärakarjutud häälte kassikontsert ja õudne vaikus leidis aset, millest ainult paarikümne eestlase käteplagin kostis.

Riialane on spordist siis küll vaimustatud kui lätlased võidavad, olgu kas või vastasteks uruguailased, muidu mitte tõrtsugi, ja võõramaalase-pealtvaatajana tribüünil istudes saad kogu aeg naabrite pilgete ja hirvituse osaliseks, kes nähtavasti valmis on sinuga kas või käsitsivõitlusse astuma.

Ka Läti spordijuhid ei ole sellest nõrkusest vabad. Oli päris õudne kuulata panketil Läti jalgpalliliidu esimehe kapten Graupneri kõnet, kes kohe kriipsutama ruttas, et ta eestlaste mängus pettunud olevat, ta palju enam oodanud kui näinud. Mõlemad pooled mänginud väga halvasti. Lihtne viisaks oleks nõudnud ometi teist tooni. Meeletuletada on Rootsi esitaja Hammari väljendust, kes leidis, et eestlased kaotuse 1:7 juures siiski väga hästi mänginud.

Peale maavõistluse võitu oli Riias otse piinlik liikuda. Kõik spordituttavad nii kui kokkuräägitult märkisid üht ja sama: „Nõrk mäng, eestlased võitsid õnnega, lätlastel ei vedanud, kui kergelt ei oleks tagajärg ometigi võinud vastupidiseks kujuneda,“ enesel ahastuse ilme näol, ikka uutes ja uutes variatsioonides juttu samale teemile viies.

Teisel päeval, kus meil korrektsena tundud vahekohtunikul Kruminshil tuli südametunnistus rahva nõuetele ohvriks tuua, lõkendasid pealtvaatajad otse vaimustusest ja isegi vanemad sõjaväelased nähtavasti pidasid mängu ajal oma kohuseks mõne kuulnud eestikeelse sõnaga sind tõgada, omal nägu õnnest särav ja ärritusest higine.

Lisaks on Läti sporditegelased omavahel tugevasti riisus ja igaüks püüdis võõraste ees endi musta pesu harutada, oma vastast tõrvates ja ennast täismehena ette tõsta.

Eesti nimede õigekirjutusega oli Riia lehtedel kõva pätkel murda. Nii kujunes Eesti esitajaks umbes Ritulupold, kespoolkaitsjaks Rehn, vasakääreks Iproos jne.

Maavõistluse suurima kurioosumina on „kolme õuna lugu“ märkida. Kuna lätlased meile maavõistluse eel hõbepokaali üle andsid ja Eesti kingitus, Taska töökoja album Eesti staadioni ja spordisünnuste võtetega, pidi panketil üle antama, lepiti Läti esitajatega kokku, et Eesti esitaja midagi fiktiivselt Läti esitajale kingiks. Osteti siis kolm õuna, mässiti paberisse, umbes karikakujuline pakk, ja anti sõbraliku naeratusega üle. Asjasteadvad jälgisid sündmust hingepidades ja soovisid, et õhuke siidipaber kuidagi ei rebe-neks ja kingituse sisu avalikuks ei tuleks.

Riias on alkoholi müük iga päev peale kella 10 keelatud, laupäeviti ja pühapäeviti terve päeva. Kuid sellega võidavad vist ainult kelnerid, kes viina püksitaskuga ringi kannavad ja kolmekordset hinda võtavad. Tulevad isegi pakkuma, kas kohvi kõrvale ka likööri ei kuluku.

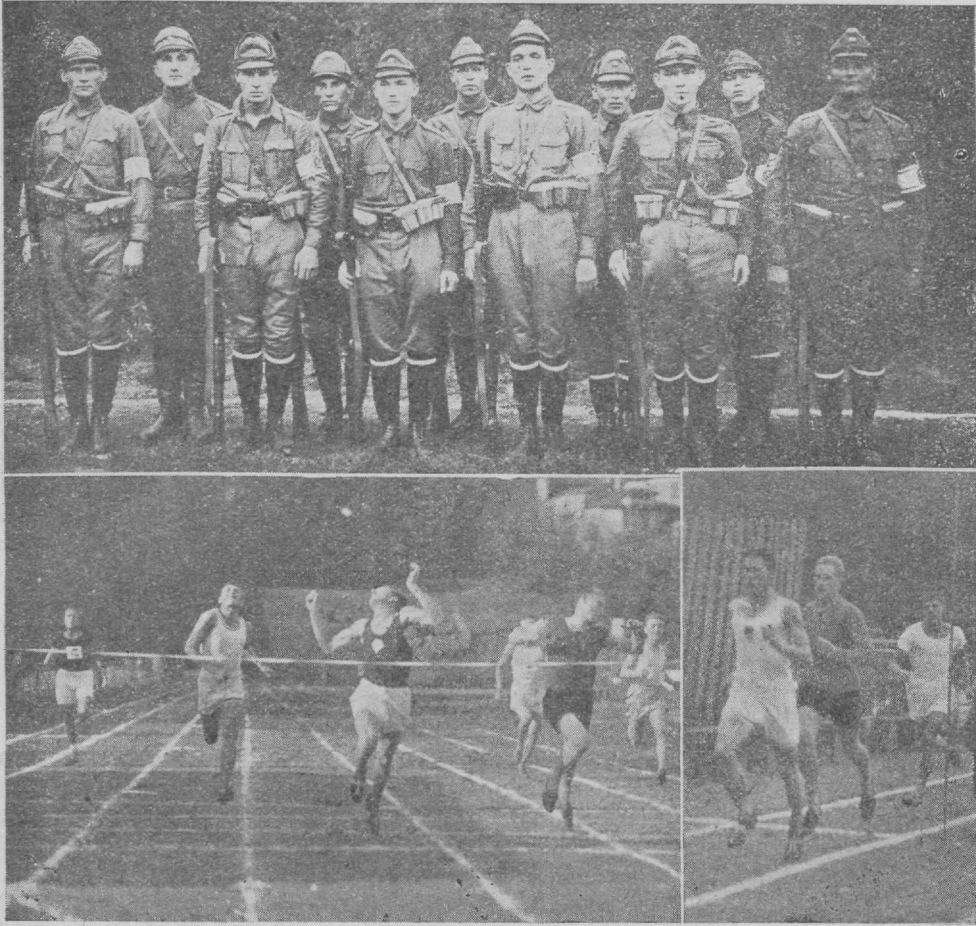
Politsei käib iga õhtu kord restoraa-nides ja dancingutes kontroleerimas, kas tarka määrust ka täidetakse. Tuleb nuusutab laua peal limonadi pudelisse, kohvitassi ja vaatab, kas laua all midagi kahtlast ei ole. Varem on aga juba shveitsar uksepealt salakellaga politsei tulekust märki annud ja kelnerid on väledalt jõudnud kõik koristada.

Jalgpallipanketid olid varemadel aegadel Lätis koormavad alkoholi rohkusega. Nüüd valitses seal küll absoluutne kainus. See oli kena nähtus. Kuna nüüd Soome ja Läti jalgpalliliit on täiskarskuse teostanud, ei ole ühtki põhjust ka Eestis enam külalistele alkoholi pakkuda, pealegi kui jalgpalliliidu asemikkude kogu on keeluotsuse vastu võtnud. Meie jalgpallimehed, peale mõne üksiku erandi, ei ole alkoholi pooldajad. „Ometigi tore,“ ütles Tipner, „et viina enam lauale ei tassita“ ja lauanaabrid noogutasid heakskiitvalt peaga.

Viini vahekohtunik Zwickler.

Tartu Kaitsemaleva laske- ja spordivõistlused.

Ülemine pilt: 1. malevkonna meeskond, võitja rännakkäigus rakmetega. All vasakul: Labent võidab hiilgeajaga Tiisfeldti ja Kitsingi ees. All paremal: Rüütel juhib 3000 m. jooksu Tiisfeldti ees.

Üleriikl. kaitseliidu päevast on juba 3 kuud möödunud, kui Tartu maleva võidurikkalt koju pööranult asus oma liigete vahel energiliselt tööle, et tuleval aastal samuti oma lippu kõrgel hoida. Tükk-tööd oli seljataga ja 5 päeva kestnud proov andis tusedaid ja kõrgetasapinnalisi saavutusi, isegi paremaid kui seda Eestis tänava varem näidatud. Eesrinna sammus Tartu kohaselt ikka kergejõustik, konkurents oli üksikute malevkondade vahel õige terav, toodi mis võimalik välja, teatejooksud olid osavõtu poolest rekordilised, eriti meeldiv oli noorte klassis suur võistlejate arvu näha. Lõputulemuseks olid malevkondade võimised võrdlemisi tasakaalus ja võidi mitut uut üleriiklist k. liidu rekordi kirja panna.

Üksikute meeste võimeid hinnates peame esikohale tõstma eestkätt Labenti, kes külma ilma

juures 100-mtr. hiilgetagajärje 11,1 saavutas, samuti ka kaugushüppes suurelt edenenud. Kalkun oli kettas jälle kõigiti ülivõimas, kuna Feldmann just eriti Tartus oma paremaid saavutusi võib näidata. Laursoni oda ei läinud vist granaadiheite tõttu, milles ta on kaasvõistlejaist hea tüki maad ees. Rüütel on omas parimas vormis ja otob põnevusega kohtamist pikamaa meistri Laursoniga. Head olid kord jälle Reisner, Martin, Viin, Brüller, kuna Steinberg ennast parima Eesti kaugushüppajana ka maksma pani. Õnnetud lapsed olid Roht ja Tiisfeldt, kes täitsa võistlusväsinutena esinesid. Tubli tüki tööd oli teinud 1. malevk. rakmetes käimises ja linna malevkond orienteerumisjooksus.

Grupilaskmine. Kohale tulid vaid 2. malevkond 705 punktiga (5-meheline grupp).

Kalev — Tervis 2:0.

Möödunud laupäeval ja pühapäeval gastroleeris Pärnu Kalevi jalgpallimeeskond, kes pärnakaale hästi tuntud peasajakuit rohkete nimede tõttu, mille all ta Pärnus esinenud: 1924. — Kalev B, 1925. — Kalevipoeg ja tänava Kalevina. Vahekorrad on Tervise üle vastavalt 3:1; 6:0 ja viimane 2:0 külastajate võiduks.

Vahekohtuniku H. Ploomi, PJK., algvileks katsid 22 nahkkuuli rüütlit välja järgmiselt: Kalev: Nelisnoi; Väly—Matiisen; Piperal—Paalberg—Lossmann; Ottenson—Maurer—Kull—Kallo—Räästas, Tervis: Kõrb; A. Jürvetson—Holmann; Möttus—Laur—Pais; Peterson—Beiman—Enson—Aalep—Hendrikson 1.

Kogu mängul oli ülekaalus Tervis, kes ei andnud Kalevile sugugi mahti, surudes viimast sageli täiesti selle värava ette, kuid et jumal oli seekord kalevlane ja Tervise väravalöögid pareeriti õnnega või pörkasid latist tagasi, kujunes võitjaks Kalev. Kalevi meeskonnas ei olnud tunda seda kaunimängulist Kalevipoega, kes möödunud hooajal Tervisele kuusa meisterdas.

Mäng algab Kalevi pressiga, mis nurgalöögi-ga T. kahjuks lõpeb. 4. min. on Enson'i kaunis pealelööki, mille Nelisnoi veel paremalt pareeris korneri juhtimisega. Löögi teostuse järele hirmus jalgade segu Kalevi võrgu ees, kuni viimaks

ball outi lüüakse. 6. min. juhib Kull Maureri söödu võrku. 1:0. 16. min. saab Aalep löögi pähe, kuid ilmub hiljem seotud peaga uuesti väljale. Tervis tungib peale ja 21. min. lõpeb see Paalberg'i hands'iga karistusalas, kuid Ploom annab vabalöögi karistusala piirilt, oodatud penalty asemel. Sarnane viga kordub teisel poolajal. 61. min. teeb Muri terava nurga all väravalöögi, mille Kõrb mahavisates kätte saab, kuid pall libiseb käte vahelt ikkagi võrku. 2:0. 73. min. saab Enson kokkupõrkes vastase kaitsega vigastada peast, millise kollisiooni tagajärg siniseks paistetav silm. Lahkub, asetub Schmidt. Lõpuks veel T. marulised pealetungid, kuid eduta. Võidab Kalev 2:0.

— Ameerika meistriks tennisel tuli prantslane Lacoste, lüües finaalis kaasmaalast Borotrat 6:4, 6:0, 6:4. Tilden, kes 6 aastat oli järjest meister olud, kaotas eelringis. Cochet'le 6:8, 6:1, 6:3, 1:6, 6:8.

— Dr. Peltzer jooksis 18. septembril Stokholmis, kus ta kavatses rootslase Lundgreni nimel seisvat ilmarekordi 2.28,5 purustada. Külma tõttu kujunes aga ajaks tal 2.29,9.

— Paavo Nurmi jooksis Dresdenis 3000 mtr. ajaga 8.27,6. Teiseks tuli sakslane Walpert ajaga 8.49,8.

— Düsseldorfis jooksis Nurmi 5000 mtr.

Üksiklaskmine vintpüssist (k. l. rek. 163 p.): 1. Mürk (2. mal. k.) 147 p., 2. Peterson (2. m. k.) 141 p., 3. Timpmann 1. mal. 133 p.

Kolmevõistlus. Steinberg, 1. mal., 1. koht: 200 mtr. rakm. 30,6; kranaadiheide 44,78; laskm. 100 mtr. peale 4 p.; Viin, 3. mal., 2. koht. 200 m. rakm. 30,8; kranaadiheide 38,15; laskm. 100 m. peale 4 p.; Mitt, 1. mal., 3. koht: 200 mtr. rakm. 33,44; kranaadiheide 45,51; laskm. 100 m. peale 4 p.

Kuul A kl. — 1. Feldmann, 3. m., 13,23; 2. Ivask, 4. m., 12,51; 3. Laurson, 1. m., 12,32.

Oda B kl. — 1. Kiima, 4. mal., 41,06; 2. Voitk, 4. m., 40,58; 3. Kink, 1. m., 40,12.

3000 mtr. A kl. — 1. Rüütel, 1. mal., 9,32,2; 2. Tiisfeldt, 4. m., 10,04,3; 3. Reimann, 1. mal.

Kaugus B kl. — 1. Koger, 1. m., 5,86; 2. Martinson, 3. m., 5,65; 3. Pauska, 4. m., 5,64.

200 mtr. kartulijooks. — 1. Martinson 40,3; 2. Wösu, 4. mal.

Ketas B kl. — 1. Voitk, 4. m., 32,19; 2. Pauska 29,41; 3. Martinson 29,21.

Kranaadiviske. 1. Laurson 78,65; 2. Kink 63,06; Järvi, 3. mal., 63,00.

60 mtr. B kl. — 1. Brüller 7,6; 2. Kallas, 4. m., 7,7; 3. Martinson 7,8.

4×400 mtr. 1. — 4. malevk. 3,50,1; 2. — 3. malevk. 3,52,5; 3. — 1. malevk. 4,08,1.

4×100 mtr. 1. — 4. malevk. 47,9; 2. — 1. malevk. 48,9; 3. — 3. malevk. 49,0.

Ketas A kl. — 1. Kalkun 41,93; 2. Feldmann 40,14; 3. Ivask 36,53.

400 mtr. — 1. Tiisfeldt 54,5; 2. Reisner 56,4; 3. Kitsing 56,7.

Kõrgus hooga. — 1. Steinberg 175; 2. Roht 1. m., 165; 3. Kink 160.

Kuul 5,44 kg. — 1. Voitk 12,95; 2. Matt 12,66; 3. Wösu 12,38.

Rännakkäik rakmetes, ligi 6 km. — 1. 41,27,2. 1. mal. meeskond. 2. 42,47,7. 2. mal. meesk.

110 mtr. tõkkeid. — 1. Viin 17,5; 2. Reisner 17,8; 3. Steinberg 18,0.

Kaugus A kl. — 1. Labent 6,42; 2. Steinberg 6,19; 3. Kitsing 5,93.

1000 mtr. noorte. — 1. Kink, A., 1. mal., 3,11,3; 2. Weskimets, 4. m., 3,12,2; 3. Mattison, 2. mal., 3,13,1.

Teiwas. — 1. Martin 3,20; 2. Reisner 3,10; 3. Ruubas 3,10.

Oda A kl. — 1. Laurson 48,47; 2. Järvi 46,52; 3. Kink 45,74.

100 mtr. A kl. — 1. Labent 11,1; 2. Tiisfeldt, rinnaga; 3. Kitsing, 2 mtr.

4×100 mtr. B kl. — 1. — 2. mal., 51,0; 2. — 3. mal. 51,9; 3. — 4. mal., 52,3.

Orienteerumisjooks (umbes 5 km., Kaagveres). 1. Gern, 2. mal., 37,54; 2. Silbergleich, 3. Peets, 4. mal., 39,04.

Kokkuvõttes: 1. koht. — 1. malevk. 66 pk.; 2. koht — 4. malevk., 64 pk.; 3. koht — 2. malevk., 52 pk.; 4. koht — 3. malevk., 43 pk.

Võistluste korraldus oli alguses hea ja kiire, kuid lõpuole ilmusid pahasti tüütavad vaheajad.

Võitjatele jagati aktusel „Bürgermuses“ hulk väärtuslikke auhindu. Väljajagamisel viibisid ja esinesid kõnedega ka sisem. Laretei, kol. Roska ja rkl. J. Tõnisson.

J. T.-dt.

Võitjatele jagati aktusel „Bürgermuses“ hulk väärtuslikke auhindu. Väljajagamisel viibisid ja esinesid kõnedega ka sisem. Laretei, kol. Roska ja rkl. J. Tõnisson.

J. T.-dt.

Võitjatele jagati aktusel „Bürgermuses“ hulk väärtuslikke auhindu. Väljajagamisel viibisid ja esinesid kõnedega ka sisem. Laretei, kol. Roska ja rkl. J. Tõnisson.

J. T.-dt.

Võitjatele jagati aktusel „Bürgermuses“ hulk väärtuslikke auhindu. Väljajagamisel viibisid ja esinesid kõnedega ka sisem. Laretei, kol. Roska ja rkl. J. Tõnisson.

J. T.-dt.

Võitjatele jagati aktusel „Bürgermuses“ hulk väärtuslikke auhindu. Väljajagamisel viibisid ja esinesid kõnedega ka sisem. Laretei, kol. Roska ja rkl. J. Tõnisson.

J. T.-dt.

Võitjatele jagati aktusel „Bürgermuses“ hulk väärtuslikke auhindu. Väljajagamisel viibisid ja esinesid kõnedega ka sisem. Laretei, kol. Roska ja rkl. J. Tõnisson.

J. T.-dt.

Võitjatele jagati aktusel „Bürgermuses“ hulk väärtuslikke auhindu. Väljajagamisel viibisid ja esinesid kõnedega ka sisem. Laretei, kol. Roska ja rkl. J. Tõnisson.

J. T.-dt.

Võitjatele jagati aktusel „Bürgermuses“ hulk väärtuslikke auhindu. Väljajagamisel viibisid ja esinesid kõnedega ka sisem. Laretei, kol. Roska ja rkl. J. Tõnisson.

J. T.-dt.

Võitjatele jagati aktusel „Bürgermuses“ hulk väärtuslikke auhindu. Väljajagamisel viibisid ja esinesid kõnedega ka sisem. Laretei, kol. Roska ja rkl. J. Tõnisson.

J. T.-dt.

Võitjatele jagati aktusel „Bürgermuses“ hulk väärtuslikke auhindu. Väljajagamisel viibisid ja esinesid kõnedega ka sisem. Laretei, kol. Roska ja rkl. J. Tõnisson.

J. T.-dt.

Võitjatele jagati aktusel „Bürgermuses“ hulk väärtuslikke auhindu. Väljajagamisel viibisid ja esinesid kõnedega ka sisem. Laretei, kol. Roska ja rkl. J. Tõnisson.

J. T.-dt.

Võitjatele jagati aktusel „Bürgermuses“ hulk väärtuslikke auhindu. Väljajagamisel viibisid ja esinesid kõnedega ka sisem. Laretei, kol. Roska ja rkl. J. Tõnisson.

J. T.-dt.

Positsioonisõda on lõppenud, manööverdamine alganud.

Mõtteid Berliini sündmuse puhul.

Dr. L. Pihkala.

Tuhandetes Soome kodudes on Berliini sündmused kõneaineks. „Kuidas Nurmi kaotas“ oli üldine noot. Meelemuutus sündis ühtlasi. Familiaarselt ülistatud Paavo või Paavo Nurmi muutus ajalehete esikülgedel tegelikult P. Nurmiks, kes „jäi kolmandaks“, „kaotas jälle“ jne. Kui aastaid kestnud hosiannatamise järel ei järgnenud nüüd otsekohe ristinaelutamist, langes ometigi küllalt halbu sõnu. Paljudel on juba isegi selge, et nüüd Nurmiga lõpp on. Iga vähegi asjatundja mõistab, et Nurmi ei olnud täies vormis. Kuid sugugi mitte ka halvas. Tema aeg 1500 mtr-is oli ainult $\frac{1}{5}$ sekundi halvem ta endisest parimast ajast, vaatamata et ta lõpus hoo tasandas. Teisalt tuleb ka jälle meele tuletada, et ta 3.52,6 jooksteski ennast liiga ei vaevanud. Teiste hulgas on Nurmigi kindel, et ta oma parimas vormis võib asjad jälle teistsuguseks käänata, ja et see ainult ajaküsimus on. — Nüüd tuleb siiski vaadelda sündinud juhusid ja püüda sellest midagi õppida.

Esmalt sõnake Peltzerist. Teda alahinnati seni Soomes. Kuid mis sellest, kui seda ei oleks tehtud nii vildakul põhjusel: sel alusel, et Peltzer on liiga kiire! Soomes peetakse kinni dogmatismist, et kiirus ja vastupidavus on kaks ühendamatut vastukohta, nii umbes nagu varese nokk ja saba, tõstavad üht, vajub teine tõrvasse. Kuid võimalik on olla siiski üheaegselt vastupidav ja kiire. Sest mis on siis tegelikult muud vastupidavuski kui kiirus. See on vaid jõud ja tema otstarbekohane käsitamine.

Peltzeril oli mängus kaks, õieti isegi kolm kaarti Nurmi ühe vastu. Nurmi ainam tugi oli ta vastupidavus, jooksta algusest lõpuni ühesuguse tempoga, mis pidi aegamööda tegema teised küpseks. Peltzeril oli sellele vastu seada kiirus, mida ta võis kasutada mitmeti: ta oleks võinud esimese 400 mtr. vedada ütleme 59 sek., mis oleks olnud temale sama hõlbus kui 62 sek. jooks, kuid Nurmile ja Videle juba raskem. Kuid Peltzer võib toimida teisiti: hoida jõu lõpuspurdi, nagu ta tegigi. Teine soodustus oli Peltzeril nagu Videlgi: palju võita ja ei midagi kaotada. Ja kolmandaks — suuremad võistluskogemused, suurem võitlejahing.

Nurmi kaotus ei ole minu meelest seekord niivõrd tema isiklik kaotus, kui tema võistlemisvajaduse ettevaatamatus.

Nurmi on juba Inglise esivõistlustest saadik 1922. aastal ja Pariisi olümpiaadist 24. aastal kaitseseisukorras, kasutanud positsioonisõda. Pariisis oli ta lahinguväli 1500—10.000 mtr. Seda ala on ta kaitsnud aastaid läbi ja kõigi vastu; ja kuni viimase võistluseni kõigi välismaalaste vastu edukalt.

Igauks peab tunnistama, et see võitlus on olnud sportliselt suurejooneline. Kord on ta tagasi löönud Vide, kord Ray & Hahni, kord Ritola, kord Kinnuse, ja ikka näilikult arvatatu kindluse ja kergusega. Nüüdki sööstus ta võitlusesse kahel frondil korraga, 1500 ja 3000 mtr.

Nii, ta kaitses vahvasti, kuid kaitses ainult. Ja see pidi teda varem või hiljem viima kord komistamiseni, sest see ei pakunud talle võimalusi võistlemiseks ja võistlustaktiliste omaduste arendamiseks. Ta tarvitas lühidalt öeldult po-

sitsioonisõda, ja siingi on sõdimine ja sport vennad — pahandagu kes tahab sugulussuhetest! —: ei mingit vaimustavat võitlusmeelt, kui kaitseseisukorras asuja pelgab kaotust. Positsioonisõjas püütakse ikka kindlaid võimalusi eelistada kaheldavatele, ja mida paremini see õnnestub, seda aramaks jäädakse momenti vastu, mil tuleb vaenlasega astuda lähisvõitluse silma silma vastu.

Mida teeb selle vältimiseks ettenägev väejuhataja? Püüab esimesel võimalusel pääseda välja oma seisukohtadest, siirduda manööverdusse; kas edasi või isegi tagasi. Ja siiski kui positsioonisõda peaks kestma, püütakse hirmutada vaenlast ja karastada omi mehi üksikute pealetungidega seisukohtadest väljaspool.

On tõsi, et Nurmigi on sarnaseid pealetunge harrastanud: kord Vileniga 800 mtr-is võistelnud, siis Helffrichiga $\frac{1}{2}$ inglisis miilis ja Lievendahliga 1000 mtr-is. Kuid vaatamata, kas ta jooksis Yankee Staadion'il Helffrichiga „naljaviluks“ või nim. teistel võistlustel positsioonist väljaspool, ei ole Nurmi näidanud võistlustaktika õppehimu, võistlustahte karastamist, vaid ainult püüdnud kiirusele tugeemisega, seega puhtmehaanilise omadusega, läbi saada, millise ülevõimuga ta ainult uskus võistlust otsustada võivat. Tal ei näinud peale „küpsetamishimu“ olevat mingit muud taktilist võtet. Temas ei saanud kordagi konstateerida enesest suuremaks kasvamist võitluses, mida oleme näit. meeldival kombel õppinud nägema Vilénis. Ta masindamises ei olnud samuti vaheldavust, millega mõned, eestkätt Butterfield, Sheppard, Jackson, Matilainen ja teised on oma viimase välja pannud.

Neid omadusi ja oskust ei tule pidada taeva kingituseks, need on omandatavad teadliku harjutusega ja neid tuleb kasutada eestkätt võistlustes omast positsioonist väljaspool. Ka seespoolgi. Ei ole ju mingit raskust väikevõistluse võitmisel. Kasulik on neil tarvitada erinevat taktikat, proovida, nii nagu Kinnunengi tuli tahtmatult proovides meistrite esirinda. Võistlustaktilisi võimalusi on lugematul arvul ja neid tuleb proovida kõigis olukordades, ennast hellitamata võideldes viimaseni, tehes korduvalt spurte, nagu näit. Peltzer Lowe'iga jookstes Stamford Bridge'il. Siis vast saavutate iseseisvuse ja vabaduse oma jõu käsitamiseks.

Käesolevat kirjutust võidakse pidada majesteedi haavamisena, veel hullemanagi, kaotanud mehe tõgamisena. Ja viimase väite toeks võidakse veel küsida, miks ei ole ma neid mõtteid avaldanud Nurmi edupäevadel? Asjatu jutt! Olen püüdnud, kuid kõik on jäänud kurdiks (vaata ka E. Spordileht nr. 1, 1923. a., dr. L. Pihkala — „Ilma suurim jooksja“). Elades õpitakse, et iga tee ei ole õige, mis viib võidule või rekordile. Nüüd mõistetakse vast paremini, et minu arvustused ei ole puudutanud Nurmit isiklikult ega tema treeningumetoode, vaid just tema positsioonisõjailmelist taktikat, mis, nagu tähendatud, on jätnud tema terastamatuks ja taktiliselt kogenematuks. Selleks ei jatku ainult ühejõuliste võistlustegi sooritamisest, vaid etteandevõistlustel tuleb senikaua rappid, kui õpitakse ennast maksima panema.

Dr. Peltzer võidab Vide ja Nurmi.

Kui noored jooksjad seda manitsust tähele paneksid ja omandaksid Nurmi harjutusviisile lisaks veel näit. Zanderi võistlemisprintsipi, oleks nad nurmide-na kaotuseski väärtuslikumad, kui nüüd näit. Nurmi oma tavalikus võidus, millest ei õpi tema ise ega teised.

„Juhuslik kaotus ka 3000 mtr-is jne“ teatasid ajalehed. Peltzer on raskeltlõõdav seetõttu, et ta nii kiire on. Nurmi võimalusi kindlustab jälle see, et kui kaks meistrit kohtavad üksteist reas võistlustes, siis neist vastupidavam võidab rohkem võistlusi; arvesse võtmata veel seda, et tahtejooksjal kõva võistlus rohkem jõudu riisub kui tempojooksjal. 3.49 võib Peltzer suuta jooksta, kuid selle purustaks Nurmi oma Pariisi vormis.

Nurmile soovin ma nüüd õnne südamilikult. Ta ei ole enam oma seisukoha vang, ta võib liikuda vabalt, lüüa sinna kuhu tahab ja nautida pealetungija soodustusi.

Teretulemast kaevikust vabadusse!

KAUBAMAJA

„Sport“

Tallinn, Narva mnt. 19,
kõne nr. 23-00.

**Õpilastele suures
valikus:**

Võimluskinge,
võimlussärke,
võimluspüksa,
võimlusvõõsid jne.

Peafe selle kõik sporditarbed.

Jõuvankrite omanikkude vastutuskohustuse kinnitamisest.

Üks pilk ajalehtedesse näitab, et iga päev terve rida õnnetusjuhusid ette tuleb. Sellepärast on igatahes huvitav kuulda, kuidas need tekivad, sest et õnnetusjuhused, nagu kõik sündmused sotsiaalelus, mitte iseenesest ja puht juhuliselt ei teki, vaid olenevad tervest reast põhjustest ja nende ühendustest, ja neis avaldub sündmuste teatav seadusepärassus.

Psühholoogiline vaatlemine ja kogemused näitavad, et õnnetusjuhusel võimalus ära määrata tuleb endiste õnnetusjuhusete arvu järele, mis üht ja sama inimest on tabanud.

Õnnetusjuhusete kalduvus (dispositsioon), õnnetusjuhusete afiniteet määratakse inimese füsioloogiliste ja psühholoogiliste omaduste põhjal.

Õnnetusjuhusete laad nende kogusummas on nii mitmekesine, et nende üleslugemiseks, ka ainult näiteks, loobuda tuleb.

Igatahes tuleb alljärgnevas hädadohtude ja tema tagajärgede peale, mis õnnetusjuhuset harilikudel liikumisteedel tekkida võivad, tähelepanu juhtida, sest et küll harva kellegil selge on, kui võrd vigastatu nõudmisi vastutuskohustusest süüdlase vastu võib tõsta või, kui tema läbi õnnetusjuhusel esile kutsutud, kuidas tema ennast vastutuskohustuse nõudmiste vastu kaitsta võib.

Autoühenduste kasvamine ja sagedate õnnetusjuhusete puhul nendega on küll vaja kõige esiteks tähelepanu juhtida jõuvankrite õnnetusjuhusete peale (autobus, taksomeeter, eraauto).

Õnnetusjuhusete põhjuste statistika näitab, et umbes pooles õnnetusjuhusetest inimesed ise süüdi on.

Õnnetusjuhusete eemaldamine propaganda läbi on Ameerikas, Inglismaal ja Saksamaal suure eduga läbi viidud ja oleks tungivalt tarvis, et ka meil Eestis, eriti Tallinnas, midagi selles suhtes tehtaks.

Võrdlemisi elava liikumise juures jõuvankritega meie kitsastel tänavatel peavad õnnetusjuhused ette tulema, sest et üheltpoolt publik ise veel distsiplineerumata on tänavatel käimisel ja üleminekutel, ja ka jõuvankrite juhid pole alati asja kõrgusel.

Korterist välja minnes pole ametnik, kaupmees jne. kindel, et õnnetusjuhus teda ei taba ja et ta mitte sõiduriista alla ei jää ning kui asi õnnelikult lõpeb, tunduvat vigastustega pääseb, mis pikemat ravitsemist nõuavad või ajuliselt teda töövõimetuks teevad.

Kes tasub nüüd vigastatule kahju? Ravitsemiskulud võivad kaunis suured olla. Või vigastatu sureb ja perekond kaotab oma toetaja; kes toetab edaspidi perekonda? Need on küsimused, mis tahtmata igalühel tekivad, milliste peale aga nii kergesti vastust anda ei saa.

On psühholoogiliselt seletatav ja ka seadus asub harilikult sellele seisukohale, et esimeses joones tuleb kaitsta jalakäijat ning jõuvankri juht ja omanik on vastutavad, kui ei saa tõeks teha jalakäija jämedat hooletust.

Kohus mõistab jõuvankri omaniku, mitte selle juhi, vastu maksma vigastatu kasuks. Tasu summa võib, selle järele kuidas asjaolud, kaunis tunduvalt olla ja võib isegi jõuvankri omaniku ainelist maksuvõimset üle käia. Jõuvankrite omanikkude ringkondades on vastutuskohustuse küsimus kolmandatele isikutele sünnitatud kahju suhtes nähtavasti vähe tuttav ja kahjuks antakse sellele asjale vähe tähtsust.

Kuigi meil Eestis — eriti Tallinnas — alles liikumise automobiliseerimise algajajärgus oleme, siis peame meie aga kõige lähemal ajal arvestama meie oludele kaunis suure arvu jõuvankrite ja järelkult ka liikumise õnnetusjuhusete arvu suurenemisega. Et seda küsimust illustreerida, olgu tähelepanu juhitud seni teadaolevate 1924. a. statistike peale Põhja-Ameerika Ühisriikides sündinud jõuvankrite õnnetusjuhusete kohta.

1924. a. oli üldse 450.000 jõuvankri õnnetusjuhus, kusjuures surma sai 19.000 inimest.

Need kohutavad arvud saavad veel selgemaks, kui meie nad päevade peale arvame. Ameerikas saab iga päev jõuvankrite läbi surma 52 inimest ja ümmarguselt 1200 inimest enam-vähem tunduvalt vigastatud. Jõuvankri õnnetusjuhusete läbi hävitatud varandus on ainult 1924. aasta eest $\frac{1}{4}$ —1 miljardi dollari peale hinnatud.

Kui ka meil Eestis ja eriti Tallinnas mitte nii suurte arvudega ei või arvestada, on meile siiski juba ajakirjanduse läbi teadaolev jõuvankrite õnnetusjuhusete statistika niivõrd tunduvalt, et kohalike asutuste kui ka jõuvankri omanikkude tähelepanu äratada ja vastutuskohustuse küsimusele, mis meil alles lapsekingades, vastavat tähelepanu kinkida.

Jõuvankri omanikkudele on tingimata tähtis järgmise põhimõttega tutvuneda: Kui jõuvankri tarvitamisel inimene surma saab, inimese tervis

või keha või asi vigastatud saavad, siis on veo-riista omanik (mitte juht) kohustatud vigastatule asendama selle läbi sünnitatud kahju.

Nii on siis autoomanik põhimõtteliselt vastutav iga vankri läbi sünnitatud kahju eest. Jõuvankri omanik võib vabaneda vastutuskohustusest ainult siis, kui tema korda läheb tõeks teha, et õnnetusjuhus paratamata sündmuse läbi on tekkinud. Paratamata sündmuse all tuleb mõista „kõrgemat võimu“ (force majeure) ja ei võeta arvesse konstruktsiooni puudusi või vigastusi.

Kas meie jõuvankrite omanikud on tõesti nii jõukad, et nemad oma jõuvankrite läbi esile kutsutud õnnetusjuhusete eest suuremat ainelist vastutust kolmandate isikute nõudmiste eest ilma raskusteta oma peale võivad võtta? Selle küsimuse peale tuleb tingimata vastata.

Ja kuigi jõuvankri omaniku aineeline seisukord temale lubab seesuguseid kahjusid kanda, siis on siiski pehmelts öeldult ebamaajanduslik end niisugusesse hädadohtu anda, kuna võimalus on kinnituskaitse teel niisugust pahe eemaldada ja halbtused ning sekeldused kinnitusseltsi peale veeretada.

Väljamaal, Prantsusmaal, Itaalias ja Saksamaal, ei ole ühtki jõuvankri omanikku, kes vastutuskohustuse ja asjakahju kinnitust ei oleks sõlminud.

Itaalias, Prantsusmaal ja ka mõnedes Saksamaa osades on juba vastavad seaduseelnõud olemas, milliste põhjal igaüks, kes juhi tunnistust soovib saada, summitud on kantsjoni maksma ja peale selle peab iga autoomanik vastava vastutuskohustuse kinnituse tegema.

Iga jõuvankri omanik on kohustatud õnnetusjuhusete läbi temale seaduse põhjal tekkiva tsiviilvastutuskohustuse ainelist katmist nõudma ja seda võib ta leida ainult kinnitusseltsi juures.

Vastutuskohustuse kinnitus, mida ka Põhja Kinnitusselts toimetab, kaitseb jõuvankri omanikku võrdlemisi väikse aasta-preemiamaaks eest vastutuskohustuse nõudmiste vastu kolmandatele isikutele sünnitatud surma või kehaliste vigastuste ja kolmandatele isikutele kuuluva varanduse, kaasaarvatud ka loomad, rikkumise ja hävitamise eest.

Vastutuskohustuse kinnitusel on ka peale ainelise külje jõuvankri omaniku jaoks teine mõnus, nimelt võtab Kinnitusselts, eriti Põhja Kinnitusselts, ühtlasi oma peale protsesside ajamise, sest paralleelselt tsiviilnõudmisele antakse tingimata ka kriminaal kaebused sisse ja terve selle asjaolu üleandmine kinnitusseltsi advokadile vabastab jõuvankri omaniku igasugustest tülitavatest väikudest ja vaieustest.

Jõuvankri omanik peab tingimata vastutuskohustuse kinnituse ärattegema, kui ta tahab vabaneda suurte aineliste kahjude hädadohust. Kui arvesse võtta lõpuks, et vigastatu järelandmatus protsessi välja kutsub, siis on see autoomanikule tingimata kasulik, kui kohtus ülesastumise oma peale võtab kinnitusselts, kellel nendes küsimustes suuremad kogemused.

Juukselõikaja - Coiffeur
GRANBERG

Tallinn, Lai tänav 7.
Reval, Breitstrasse 7.
Telefon 20-12.

O. Ü. „ESTO“

Tallinn, Pikk tän. 47,

Telefon 10-02,

on kõige täielikum ja
suurem kodumaa spordi-
riistade kauplus.

Soovitab ainult esimese-
järgu headuses tarbeid
kodu- ja välismaade pa-
:: rematest tehastest. ::

Café
„Marcelle“

Raekojaplats,
kõnetraat 30-50.

Iga päev kella 5—7

**Five o'clock
tea dancing**

ja õhtul kella 9. peale

suur kabaree programm ja tants.

Mängib originaal „Saxophone Band“.

P. S. Sportlastele iga päev, peale laupäevade ja pühapäevade,
iga Eesti spordiselti liikmekaardi ettenäitamisel 20% hinnaalandust.

